

også betragtes som en nødvendighed for, at fagets udøvere kan finansiere den nødvendige udvikling og dygtiggørelse i deres fag, både med hensyn til videreuddannelse og investering i ny teknik, herunder edb og indlæring i brug af denne.

De mest tidssvarende og hensigtsmæssige rammer for sådanne sammenslutninger vil efter Den danske Landinspektørforenings og Praktiserende Landinspektørers Forenings opfattelse være aktie- eller anpartsselskabsformen, der er udførligt reguleret i selskabslovgivningen, og som de fleste andre næringsdrivende, herunder bl.a. revisorer og nu også advokater, frit kan vælge som ramme for deres virksomhed.

Den danske Landinspektørforenings og Praktiserende Landinspektørers Forenings ønske om at kunne drive landinspektørvirksomhed i selskabsform er først og fremmest begrundet i de nævnte struktur-mæssige hensyn. Der vil derimod efter foreningernes opfattelse ikke generelt være skattemæssige fordele forbundet med at drive landinspektørvirksomhed i selskabsform. Det skyldes navnlig, at der ved gennemførelsen af skattereformen fra 1. januar 1987 blev skabt mulighed for, at også praktiserende landinspektører kan benytte den såkaldte virksomhedsordning. Denne ordning indebærer, at overskud, der opspares i virksomheden, foreløbig beskattes med en særlig virksomhedsskat på 38%, således at endelig beskatning som personlig indkomst først finder sted, når det opsparede overskud hæves.

De to foreninger har foreslået, at der ved gennemførelsen af en lovændring som foreslået knyttes nogle betingelser til at udøve landinspektørvirksomhed i selskabsform, således at man derved kan sikre, dels at landinspektørvirksomheden, uanset valget af virksomhedsform, vil være uafhængig af interesser, der er landinspektørvirksomheden uvedkommende, dels at det særlige tillidsforhold mellem den praktiserende landinspektør og dennes klient kan bevares.

De to foreninger har endelig foreslået, at der ved udformningen af reglerne om de begrænsninger i forhold til selskabslovgivningen i øvrigt, som efter foreningernes opfattelse bør gælde for landinspektørselskaber - og som efter retsplejelovens § 124 gælder for advokatselskaber - tages højde for, at der på længere sigt kan opstå behov for koncerndannelse inden for området.

4. Retsplejelovens bestemmelser om advokatvirksomhed i selskabsform

Under Justitsministeriets forberedelse af ændringen af retsplejeloven, hvorved der blev tilvejebragt grundlag for udøvelse af advokatvirksomhed i selskabsform, har de meget væsentlige hensyn, der taler

for en bevarelse af advokaters uafhængighed, uanset udøvelsen af deres virksomhed i selskabsform, været meget grundigt behandlet og overvejet.

Om Folketingets behandling af lov nr. 403 af 13. juni 1990 om ændring af retsplejeloven henvises til Folketingstidende 1989-90, sp. 4637, 5173, 10233, 10717, A. 3831 og B. 1547, 1743 og 2021.

Lovforslaget om ændring af landinspektørloven er i det væsentlige formuleret efter bestemmelsen i retsplejelovens § 124, idet de bag advokatlovgivningen liggende hensyn bør iagttages også for praktiserende landinspektørers vedkommende.

Udøvelse af virksomhed som praktiserende landinspektør i selskabsform vil - med den foreslåede ændring - ikke betyde nogen begrænsning i den enkelte praktiserende landinspektørs professionsansvar, civile retlige eller strafferetlige ansvar.

5. Hovedtræk i lovforslaget

a) De hensyn til sikkerhed i det danske matrikelvæsen, som ligger til grund for de gældende regler om udøvelse af virksomhed som praktiserende landinspektør, er tilgodeset derved, at adgang til at udøve landinspektørvirksomhed i selskabsform efter forslaget undergives nærmere begrænsninger, der skal sikre, at udøvelsen af landinspektørvirksomhed ikke på nogen måde fritager de i landinspektørselskabet virkende landinspektører for de særlige pligter, der påhviler dem som beskikkede landinspektører, eller medfører nogen form for indskrænkning heri.

b) Efter forslaget skal landinspektørvirksomhed kun kunne udøves i selskabsform under nogle særlige betingelser. Det søges således gennem regler om, hvem der kan besidde aktier eller anpartar i et landinspektørselskab, og gennem regler om, hvem der kan være medlemmer af bestyrelse og direktion, sikret, at selskabet i samme omfang som en personligt drevet landinspektørvirksomhed vil være uafhængigt af interesser, der er landinspektøren uvedkommende, og som kan være stridende mod klientens interesser. Det tillægges således stor betydning, at landinspektørvirksomheder ikke på grund af finansieringen af virksomhedernes kapitalgrundlag kan domineres af interesser, der ville kunne svække den generelle tillid til den praktiserende landinspektørs uafhængighed.

Det foreslås endvidere, at selskabslovenes regler om hæftelsesforhold suppleres med en regel om, at den enkelte landinspektør, der har rådgivet eller i øvrigt ydet bistand til en klient, tillige hæfter med sin personlige formue for eventuelle krav fra klienten, der er opstået som følge af landinspektørens bistand. Udøvelsen af landinspektørvirksomhed i selskabs-